

moc pro Dr. M-a z 12. listopadu 1928. Podle § 9 (1) zákona č. 100/31 rozsah, účinek a trvání plné moci se řídí obsahem plné moci a soukromým právem. Přes to, že plná moc zní »za mne a mé dědice opravňuje Dr. M-a ve všech právních i politických věcech před soudy civilními i trestními, úřady politickými i jinými«, a přes to, že v ní udělena jest i procesní plná moc ve smyslu § 31 c. ř. s., jest usouditi, že zanikla úmrtím zmocnitelovým tato plná moc pro řízení nesporné, o něž tu jde, ve smyslu uvedeného § 9 a ustanovení § 1022 obč. zák., neboť nejde tu o skoncování věci po smrti zmocnitelově, a nejde ani o spor, ve kterém by plná moc platila jako plná moc procesní podle § 31 c. ř. s., nýbrž jde o věc knihovni, pro kterou není v tomto směru zvláštního ustanovení a proto platí předpisy řízení nesporného, a tudíž zásady práva soukromého, nikoli ustanovení formálního práva procesního. Poněvadž zmocněnec nebyl oprávněn po smrti zmocnitelově jeho jménem podávati rekurs, jak právem v dovolacím rekursu jest vytýkáno, bylo rekurs změnou napadeného usnesení odmítnouti pro nedostatek legitimace.

Čís. 12778.

Při poukazu (assignaci) podle § 1400 obč. zák. se vyhledává, aby assignát plnil assignatáři sice na základě zmocnění assignanta a na jeho účet, avšak svým vlastním jménem, nikoliv jménem assignanta.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, Rv I 44/32.)

Žalobce měl za E-em peněžitou pohledávku. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce zaplacení pohledávky na Dr. G-ovi, právním zástupci E-ovu, opíraje žalobní nárok o poukaz. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Dovolatel spatřuje nesprávné posouzení v tom, že nebylo vyhověno žalobě z důvodů assignace. Při assignaci podle § 1400 obč. zák. se vyhledává, by assignát plnil assignatáři sice na základě zmocnění assignanta a na jeho účet, avšak svým vlastním jménem a nikoliv jménem assignanta. Jde tedy o přímý vlastní závazek assignátův proti assignatáři, čehož tu však nebylo, neboť z dopisu žalovaného ze dne 3. a 5. prosince 1928 plyne, že žalovaný měl plniti žalobci toliko jako mandatář Josefa E-a jménem tohoto a nikoliv jménem vlastním. Nelze proto mluvit o závazku žalovaného z důvodu assignace. Že byl nesprávný právní názor nižších soudů, že žalobci proti žalovanému jako mandatáři Josefa E-a nepřisluší zažalovaný nárok (srovnej ustanovení § 1019 obč. zák., jež bylo zrušeno § 108 třetí novely k obč. zák.), žalobce v dovolání již nevytýká a rovněž jiný právní důvod žaloby v dovolání již neuplatňuje.